

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad a fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal Arad prin adresa nr....., inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad sub nr....., asupra contestatiei formulate de **S.C. X S.R.L.**, inregistrata la Activitatea de Control Fiscal Arad sub nr..... si la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad sub nr.....

Societatea comerciala X S.R.L. formuleaza contestatie împotriva Raportului de inspectie fiscala nr..... si a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr..... si solicita anulara partiala a acestora pentru obligatiile fiscale reprezentând taxa pe valoarea adaugata suplimentara cu majorarile si penalitatile de întârziere aferente.

Referitor la contestatia formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscala nr..... încheiat de catre organe din cadrul Activitatii de Control Fiscal Arad în data de, s-au retinut urmatoarele:

In drept, Codul de Procedura Fiscala, republicat prevede:

“ **ART. 83**

Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, în conditiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 84

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacã este necesar, si în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]

ART. 85

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească conditiile prevăzute la art. 43.[...] coroborat cu art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“**ART. 106**

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, in care se vor prezenta constatarile inspectiei, din punct de vedere factic si legal.

(2) Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat intr-un raport de inspectie fiscala.

106.2. La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatarile preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau incrucisate si orice alte acte.

106.3. Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.”

Competenta de solutionare conferita de art. 175 si urmatoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

"ART. 175

Posibilitatea de contestare

(1) *Impotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna.*

(4) *Pot fi contestate în conditiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. 1, contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere ca raportul de inspectie fiscala pe care societatea petenta îl contesta este raportul în care au fost prezentate constatarile inspectiei, din punct de vedere factic si legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozitiilor legale mai sus citate, în temeiul Titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Arad se va pronunta asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisa în baza raportului de inspectie fiscala, în situatia în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala" se precizeaza expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

“ La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspectie fiscală care, împreună cu anexele, conține-.....- pagini. În conformitate cu art. 175 și art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, împotriva sumelor de plata și/sau aprobate la rambursare prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta reprezintă titlu de creanta.”

In conditiile în care Decizia de impunere este titlu de creanta care devine executoriu, aceasta fiind opozabila societatii petente si aceasta fiind cea care produce efecte fata de petenta, si nu raportul de inspectie fiscala în care doar sunt consemnate constatarile inspectiei fiscale, pentru capatul de cerere privind contestatia formulata de S.C. X S.R.L. S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscala nr..... încheiat în data de, contestatia urmeaza a fi respinsa ca inadmisibila.

În legatura cu contestatia formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala Arad, s-au retinut urmatoarele:

Suma contestata de societate reprezinta taxa pe valoarea adaugata suplimentara în suma totala de lei RON si majorarile si penalitatile de întârziere aferente.

Contestatia a fost depusa în termenul legal de depunere prevazut de art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Contestația a fost semnata de reprezentantul societatii petente, asa dupa cum prevede art. 176 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Fiind îndeplinita procedura de forma, s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei:

I. Petenta S.C. X S.R.L. formuleaza contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. si solicita anulara actului administrativ atacat pentru obligatiile fiscale reprezentând taxa pe valoarea adaugata suplimentara si penalitatile de întârziere aferente, invocând în sustinerea contestatiei urmatoarele motive:

- anexa nr. 4 privind taxa pe valoarea adaugata nedeductibila aferenta cheltuielilor de protocol este nula, întrucât temeiul de drept invocat la pag. 1 si 2 punctul 2.1.3. respectiv “ Act normativ H.G. 44/2004, art. 7 al. 3 si Act normativ H.G. nr. 44/2002 art. 7 pct. 6 NU EXISTA”;

- anexa nr. 4 a fost întocmita pentru întreprinderi mici si mijlocii (platitoare de impozit pe profit) si nu pentru microintreprinderi – platitoare de impozit pe venit ori societatea afirma ca este microîntreprindere, fapt ce nu reiese din cuprinsul actului de constatare fiscala. Petenta considera ca baza de calcul la care se aplica cota de cheltuieli de protocol este prevazuta de art. 21 si nu de catre art. 128 pct. 7(3) care prevede ca aceeasi limita se aplica si microîntreprinderilor dar nu si acelasi mod de calcul astfel încât la microîntreprinderi baza legala de calcul este totalul veniturilor si nu profitul;

- anexa nr. 3 “ Facturi ce nu au legatura cu activitatea societatii” este întocmita în mod arbitrar si tendentios, cu încălcarea prevederilor legale întrucât “ (...) facturile în discutie reprezinta mijloace fixe pe care inspectorul fiscal le-a gasit evidentiate în registrul cu mijloace fixe, luând personal act de existenta obiectelor de inventar respective. Cu toate acestea a considerat ca mijloacele fixe nu au legatura cu activitatea societatii.” . Petenta afirma ca toate obiectele de inventar se gasesc la sediul societatii iar unele dintre ele cum ar fi cafetiera si prajitorul de pâine, articolele din portelan, articolele de sticlărie, paharele si oliviera se afla la Restaurant, fiind închiriate odata cu spatiul si pentru care societatea Y plateste chirie.

Fata de cele prezentate, societatea solicita admiterea contestatiei si anulara actului atacat pentru suma de lei RON cu majorarile si penalitatile de întârziere aferente.

II. Verificarea societatii petente a vizat modul de constituire si virare a obligatiilor fata de bugetul consolidat al statului si a cuprins pentru taxa pe valoarea adaugata perioada 01.05.2003 – 31.03.2006.

Urmare verificarii efectuate, organele de control au constatat urmatoarele:

- în decursul anilor 2003, 2004 si 2005 societatea a înregistrat cheltuieli de protocol peste limita legala si a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta acestora, fara a considera ca nedeductibila taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor cheltuieli si a o regulariza la data depunerii bilantului aferent fiecarui an, respectiv în decontul lunii urmatoare. Societatea a încalcat astfel prevederile art. 60, alin. 1 si 2 din H.G. nr. 598/2002 si art. 128, alin. 9, lit. f din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 7(3), 7(6) din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a Codului Fiscal, astfel încât organele de control au stabilit taxa pe valoarea adaugata în suma delei RON aferenta cheltuielilor de protocol peste limita legala ca taxa pe valoarea adaugata suplimentara.

- societatea a înregistrat în evidenta contabila si a dedus taxa pe valoarea adaugata de pe o serie de facturi fiscale reprezentând achizitii diverse care nu au avut legatura cu activitatea societatii respectiv nu au fost destinate utilizarii în folosul operatiunilor sale

taxabile, încalcând astfel prevederile art. 22, alin. 4 lit. a și art. 24, alin. 2 lit. a din Legea nr. 345/2002 republicată și ale art. 145 alin. 3, lit. a din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, astfel încât taxa pe valoarea adăugată aferentă în suma de lei RON a fost stabilită ca taxa pe valoarea adăugată suplimentară. Din acest debit stabilit de organele de control, societatea petentă contestă conform celor precizate în contestație, suma de lei RON.

Pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară organele de control au calculat majorări de întârziere și dobânzi în suma totală de lei RON și penalități de întârziere în suma de lei RON.

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petiționară și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Control Fiscal Arad au stabilit în sarcina **S.C. X S.R.L.** obligația fiscală în suma de lei RON reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară și majorările de întârziere și penalitățile de întârziere aferente.

1). Referitor la capatul de cerere privind debitul în suma de lei RON reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de protocol, s-au reținut următoarele:

În fapt, în decursul anilor 2003, 2004 și 2005 societatea petentă a înregistrat cheltuieli de protocol și a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora.

Din verificările efectuate organele de control au constatat că societatea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. 1 din O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor cu modificările și completările ulterioare și art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și este platitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (4) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare:

“(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:

a) operațiuni taxabile;

b) livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 11 alin. (1) și la art. 12;

c) acțiuni de sponsorizare, publicitate, protocol, precum și pentru alte acțiuni prevăzute în legi, cu respectarea limitelor și destinațiilor prevăzute în acestea;

- art. 60 alin. (2), (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a [Legii nr. 345/2002](#) privind taxa pe valoarea adăugată

“ART. 60

[...]

(2) Acțiunile de sponsorizare, publicitate, protocol, precum și alte acțiuni prevăzute în legi, efectuate în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute în acestea, nu constituie livrare de bunuri și/sau prestare de servicii, conform art. 3 alin. (4) și art. 4 alin. (4) din lege. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile destinate realizării acestor acțiuni, în conformitate cu art. 22 alin. (4) lit. c) din lege.

(3) Acțiunile prevăzute la alin. (2), efectuate peste limitele prevăzute de legi, precum și nerespectarea destinațiilor prevăzute de acestea constituie livrare de bunuri și/sau prestare

de servicii conform art. 3 alin. (4), respectiv art. 4 alin. (3) din lege, și se supun regulilor de impozitare a operațiunilor taxabile, respectiv se colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă și se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor.

(4) Microintreprinderile care se încadrează în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, pentru bunurile acordate în cadrul acțiunilor de protocol, au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile destinate realizării acestor acțiuni ca și unitățile care sunt impuse în baza actelor normative care reglementează impozitul pe profit.

iar în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (7) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare:

“(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]

q) cheltuielile de protocol care depășesc limita de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor și al cheltuielilor, inclusiv accizele, mai puțin cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol înregistrate în cursul anului;”

- art. 128 alin. 9 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

“(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

[...]

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.”

- punctul 7. (3) și punctul 7. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(3) Bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile de protocol, stabilită la titlul II al Codului fiscal. Aceeași limita este aplicabilă și microintreprinderilor care se încadrează în prevederile titlului IV al Codului fiscal.

[...]

(6) Încadrarea în limitele prevăzute la alin. (3)-(5) se determina pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste limite sponsorizarile, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depășirea limitelor constituie livrare de bunuri și se colectează taxa pe valoarea adăugată, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată corespunzătoare depășirii. Taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă depășirii se calculează și se include la rubrica de regularizări din decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată au depus situațiile financiare anuale, dar nu mai târziu de termenul legal de depunere a acestora.”

coroborate cu prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;”

- punctul 33 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“33. Baza de calcul la care se aplica cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit

curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.”

În raport de prevederile legale prezentate mai sus, în condițiile în care societatea petenta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. 1 din O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor cu modificările și completările ulterioare și art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și este platitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, rezulta că are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de protocol în limita în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit respectiv în cota de 2% aplicată la diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale și nu cum eronat susține petenta în contestație : “ Baza de calcul legală este baza impozabilă, aceasta fiind la microîntreprinderi TOTALUL VENITURILOR ȘI NU PROFITUL.”

Fata de cele prezentate, se reține că, în mod corect și legal organele de control au constatat că S.C. X S.R.L. nu are drept de deducere pentru suma totală delei RON reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de protocol care depășesc limita legală în anii 2003, 2004 și 2005 și au stabilit debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară în suma de lei RON în sarcina petentei, motiv pentru care propun respingerea contestației ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la afirmațiile societății din contestație: “ (...) Temeiul de drept invocat la pag. 1 și 2 punctul 2.1.3 respectiv Act normativ H.G. nr. 44/2004, art. 7 al. 3 și Act normativ H.G. nr. 44/2004 art. 7 pct. 6 – NU EXISTA” acestea nu au putut fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației în condițiile în care organele de control au invocat prevederi legale existente și aplicabile cauzei respectiv punctul 7 (3) și punctul 7 (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 112/06.02.2004.

De asemenea, petenta afirmă în contestație că din cuprinsul actului contestat nu reiese faptul că societatea este microîntreprindere însă la pagina 12 din Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de, organele de control au precizat: “ Din verificările efectuate, organele de control au constatat că societatea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. 1 din O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor cu modificările și completările ulterioare și art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.”, din care rezulta că afirmațiile petentei sunt eronate.

2. În legătura cu capatul de cerere privind debitul în suma de lei RON reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor care nu au legătura cu obiectul de activitate al firmei, s-au reținut următoarele:

În fapt, societatea petenta a înregistrat în evidența contabilă și a dedus taxa pe valoarea adăugată de pe facturi fiscale reprezentând achiziții diverse – papuci casa, canapea și fotolii, confecții draperie, sfesnice și ceas bronz, set pahare sticlă, televizor color Hyundai, CD portabil, pahare cristal, pantofi bărbați, posete, aparat Beauty Star, în condițiile în care obiectul de activitate al societății îl reprezintă “închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate.”

Organele de control au considerat că aceste achiziții nu au avut legătura cu activitatea societății respectiv nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile astfel încât taxa pe valoarea adăugată aferentă în suma de lei RON a fost stabilită ca taxa pe valoarea adăugată suplimentară. Din acest debit stabilit de organele de control, societatea petenta contestă conform celor precizate în contestație, suma de lei RON.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. 4 litera a și art. 24 alin. 2 litera a din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată:

“ART. 22

[...]

(4) *Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:*

a) *operațiuni taxabile;*

[...]

ART. 24

[...]

(2) *Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:*

a) *operațiuni care nu au legătura cu activitatea economică a persoanelor impozabile;”*

- art. 145 alin. 3 lit. a din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 145

[...]

(3) *Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:*

a) *taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”*

Fata de prevederile legale prezentate mai sus, se reține că, în condițiile în care obiectul de activitate al societății petente îl reprezintă “închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate”, achizițiile efectuate reprezentând papuci casa, canapea și fotolii, confecții draperie, sfesnice și ceas bronz, set pahare sticlă, televizor color Hyundai, CD portabil, pahare cristal, pantofi bărbați, posete, aparat Beauty Star nu pot fi considerate ca având legătura cu activitatea economică a societății sau a fi utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, astfel încât în mod corect și legal organele de control au stabilit că taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții și pentru care societatea și-a exercitat dreptul de deducere reprezintă taxa pe valoarea adăugată suplimentară, motiv pentru care pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În raport de cele arătate de societatea petentă în contestație și anume faptul că mijloacele fixe respectiv obiectele de inventar se găsesc la sediul societății, se reține că organele de control nu au afirmat că aceste mijloace fixe respectiv obiecte de inventar nu au fost înregistrate de societate sau că nu s-ar afla la sediul societății ci doar că nu au legătura cu activitatea societății și nu sunt folosite pentru realizarea de operațiuni taxabile.

De asemenea, în privința aparatului de masaj Beauty Star de care societatea precizează în contestație că se afla la unul din punctele de lucru și intenționează să deschidă un cabinet de fitness în colaborare cu o altă firmă, care va închiria spațiul, s-a reținut că aparatul a fost achiziționat în data de 17.10.2005 iar până la data soluționării contestației societatea petentă nu a probat cele afirmate în privința deschiderii unui cabinet de fitness, în conformitate cu dispozițiile art. 64 din Codul de procedură fiscală republicat „(1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*”

Referitor la majorarile si penalitatile de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata suplimentara, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr....., se retine ca stabilirea de majorari si penalitati de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata suplimentara în sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru capatul de cerere referitor reprezentând taxa pe valoarea adaugata suplimentara stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. contestatia va fi respinsa, rezulta ca si pentru capatul de cerere privind majorarile si penalitatile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând masura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestatia va fi respinsa ca neîntemeiata.

Pentru considerentele mai sus prezentate si în temeiul prevederilor art. 22 alin. 4 si art. 24 alin. 2 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, art. 60 alin. (2), (3) si (4) din Hotarârea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a [Legii nr. 345/2002](#) privind taxa pe valoarea adăugată, art. 9 alin. (7) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 21 alin. (3), art. 128 alin. 9 si art. 145 alin. 3 lit. a din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, punctul 7. (3), punctul 7. (6) si punctul 33 din Hotarârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 106 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 83, art. 84, art. 85, art. 175, art. 186 din Codul de procedura fiscala aprobat prin Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, se

DECIDE

1. Respingerea contestatiei formulate de **S.C. X S.R.L.**, împotriva Raportului de inspectie fiscala nr..... încheiat în data de de catre organele de control din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Arad, ca inadmisibila.

2. Respingerea contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** pentru capatul de cerere privind suma de lei RON reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentara si majorarile de întârziere si penalitatile de întârziere aferente, stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr....., ca neîntemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arad, in conditiile Legii 554/2004 privind contenciosul administrativ.

